

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 11

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡ ΠΑΝΑΓΗ

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Μὰ θαρρῶ πὼς θὰ τὰ μπλέξω.
Ἀπ' τὴν Κικὴ, ἀπ' τὴν Κοκὸ ποιά νὰ διαλέξω;
Τὴν Κικὴ τὴν ἀγαπῶ,
μὰ μ' ἀρέσει κ' ἡ Κοκὸ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ θριαμβευτοῦ ὁμιλεῖ περὶ «ἀπιστεῦτων χειρονομιῶν πρὸς τὴν Λέσβον» ἐκ μέρους τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ ἀναφέρει τρεῖς: Τὴν προσφορὰν ἐνὸς ἀριστίνδου βουλευτοῦ, τὸν ἀσύρματο, καὶ τὴν παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν. Παρέλειπεν ὅμως ν' ἀναφέρῃ τὴν τετάρτην καὶ σπουδαιότεραν: τὴν ματαίωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων. Εἶναι ἀληθές ὅτι αὕτη δὲν εἶναι χειρονομία, ἀλλὰ... χοιρονομία.

Ὅπως δὴποτε πρέπει νὰ μᾶς ἀνησυχῇ τὸ γεγονός ὅτι, ἐνῶς ἡ ματαίωσις τῶν λιμενικῶν ἔργων εἶναι ἔργον τοῦ κ. Λαζανά, οὔτε ὁ Ν. Ντελάλης διεκλήρυξε τὸν νέον «θρίαμβον» οὔτε ὁ κ. Καλδῆς τὴν ἀπέδωκεν εἰς τὸν κ. Παπανδρέου. Αὕτη ἡ σύμπτωσις τῶν δύο συμμάχων μᾶς ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίας. Ὁ Θεὸς σώζοι τὴν Μυτιλήνην!..

Ὁ κ. Καλδῆς πρέπει νὰ πεισθῇ ὅτι ἂν ὄλαι αἱ ὁδοὶ ἄγουσι εἰς τὴν Ρώμην, ὄλαι ὅμως δὲν ἄγουσι καὶ εἰς τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν. Ὑπάρχει μία τουλάχιστον ὁδός, ἡ ἔθνικὴ τῆς Κρατῆγος, ἡ ὁποία θὰ ματαιώσῃ πάντοτε τοὺς σκοποὺς τοῦ κ. Καλδῆ.

Ἐπειδὴ παρατηρήθη ὅτι εἰς τὴν Κρήτην, ὅπου προηγουμένως ἔχει ἐφαρμοσθῆ εἰς τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν ἡ μέθοδος Καλδῆ, ἡ Μητρόπολις βγαίνει εἰς δημοπρασίαν καὶ οἱ Μητροπολίται ἔχουν δύο χρόνια νὰ λάβουν μισθόν, ὁ κ. Καλδῆς παρατηρεῖ: «Δὲν πιστεύομεν νὰ μὴ εἰμεθα ἱκανοὶ νὰ τὴν διαχειρισθῶμεν (τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν).» Ἄς μᾶς τὴν παραδώσουν καί... Ἄλλοίμονον διὰ τὸν κ. Καλδῆν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ! Αὕτην τὴν φορὰν ἡ πίστις δὲν θὰ θαυματουργήσῃ, ὁ κ. Καλδῆς δὲν θ' ἀκούσῃ τὸ παρήγορον: «Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου καὶ ξεκοκκάλιαζε ἐν εἰρήνῃ τὰ μοναστηριακὰ κτήματα.»

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα κατάρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν ἕναν ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς ἀγνωστους ρυπαρογράφους. Ἦτο ὅμως ἐπόμενον. Μετεμφίεσθηκε ὁ ἀνόητος, τὸσον ὅμως ἀπρόσεκτα, ὥστε ὄλος ὁ κόσμος νὰ λέγῃ: «Ἀλλάξε ὁ Μανωλιὸς κι' ἔβαλε τὰ ροῦχα του ἄλλοιῶς.»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΗΝ

ΕΙΣ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΝ ΚΥΡΙΑΝ

Κυρία μου εἰς μάτην διὰ νὰ σὰς [ἀνταμῶσω
θερμὴν μοῦ ἀπευθύνετε εὐ-
χρῆν..
ἐγὼ τὴν ἰδεολογίαν μου δὲν θὰ [προδώσω..
Ἔχω κηρύξῃ ἤδη ἀποχὴν.
Ἄν ὅμως ὁ Συνασπισμὸς ἀλ-
[λάξει γνώμην
τότε φέρων θερμὴν καρδίαν [καὶ ψυχὴν
ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἀν-
[τοχήν καὶ ρώμην
θὰ ἔλθω καὶ θὰ λύσω καὶ [τὴν... ἀποχὴν.

(Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης ἔκαμε τὴν μεγίστην τιμὴν εἰς τὸν Βούρδουλα, νὰ τοῦ στείλῃ μερικὲς πολύτιμες σκέψεις πρὸς δημοσίευσιν. Δημοσιεύοντες σήμερον τὰς σκέψεις αὐτάς, τὰς ὁποίας δὲν ἀμφισβόλομεν ὅτι θὰ ρουφήξουν κυριολεκτικῶς οἱ ἀναγνώσταί μας, ἀισθανόμεθα ταυτοχρόνως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μᾶς πρὸς τὸν μέγαν πολιτικόν, διὰ τὴν πολύτιμον ταύτην συνεργασίαν του).
Ἡ Ἑλλὰς εἶμαι ἐγώ. Ἄν λείπω ἐγὼ καὶ τὸ κόμμα μου, Ἑλλὰς δὲν θὰ ὑπάρξῃ.

Ἡ ζωὴ τοῦ ἔθνους, δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ μετρηθῇ παρὰ μόνον μετὰ τὸ μέτρον τῶν ἰδικῶν μου συμφερόντων, καὶ τῶν συμφερόντων τῶν φίλων μου.

Εἶμαι ἡ μεγαλειότερη ἀξία ποῦ ἀνεφάνη ποτὲ στὴν Ἑλλάδα.
Τὸ διαβεβαίω ἐγώ, τὸ διαβεβαίω καὶ οἱ φίλοι μου.
Μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ἔπειτα ἀπὸ τόσον σοβαρὰς διαβεβαιώσεις;

«Θέλεις νὰ ἐξυψωθεῖς; Κλεῖσε τὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρον μέσα στὴν καρδιά σου».

Ἐδοξίμασα ἀλλ' ἐπειδὴ μικρὸν μόνον μέρος ἐχώρησε στὴν καρδιά μου, τὸ ἄλλο τὸ ἐβύθισα ἐντὸς τοῦ στομάχου μου.. Ἑλλάς μου, πόσον σ' ἀγαπῶ!

«Ὅ,τι πράττω ἐγὼ ὡς Κυβερνήτης εἶναι καλόν. Τὸ ἴδιον πραττόμενον ἀπὸ ἄλλον Κυβερνήτην εἶναι κακόν».

Νὰ κυβερνᾷς τὸν ἐγκέφαλόν σου καὶ νὰ μὴ κυβερνᾷς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀξίζει.

Ν' ἀφήνῃς ἀκυβερνήτην τὸν ἐγκέφαλόν σου, καὶ νὰ κυβερνᾷς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι τὸ πᾶν.

Ἀπεφάσισα νὰ μὴ δώσω τὸ 25 ο)ο εἰς τοὺς πρόσφυγας, διότι μία τοιαύτη πράξις θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὸ δόγμα τῆς ἰσότητος.

Ἡ πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολῖται νὰ πάρουν ἀποζημιώσεις, ἢ κατένας νὰ μὴν πάρῃ.

Τὸ πρῶτον εἶναι ἀκατόρθωτον, τὸ δεύτερον κατορθωτόν.

Ἐπροτίμησα ὡς ἐκ τούτου τὸ δεύτερον, ἀπὸ σεβασμὸν πρὸς τὸ δόγμα τῆς ἰσότητος.

Τσαλδαρισμὸς

Μέσ' στὴ Βουλὴ ὁ ἐλεγχὸς εἶνε κακὸς μελέας.
Καλλίτερα ποῦ ἔλλειψε γιὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλὰς.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ

Ἀθήναι, 7. (Τοῦ μονίμου ἀναποκριτοῦ μας). — Ἐν πρώτοις ὀφείλω νὰ διαφυσῶ ὡς κακόβουλον τὴν διάδοσιν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κοιμάται διαρκῶς. Ἡ ὥρα ἦτο 10 π. μ. ὅταν μ' ἐδέχθη καὶ ὅμως δὲν εἶχε ἀκόμη κοιμηθῆ. Τοῦ ἐξήγησα τὴν ιδιότητά μου καὶ ἀμέσως τὸν ἐρώτησα :

— Κύριε Πρόεδρε, πῶς ἔγινε ἡ ἀποχώρησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως;

— Κι' ἐγὼ σὰς ἐρωτῶ : γιατί ἔφυγαν;

— Μὰ λέγουν ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν κατηγορήθη ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου.

— Ψεῦδος. Ὁ κ. Ἀβραάμ μίλησε πέντε ὥρες ποῖος τὸν ἐμπόδισε;

— Αὐτὸν ὄχι, ἄλλους ὅμως...

— Πῆτέ μου ἓνα, ἓνα μόνον.

— Τὸν κ. Βενιζέλο...

— Αὐτὸν ὅμως κατ' ἐξαίρεσιν. Δὲν λέγουν κι' οἱ ἴδιοι ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον; Τί ἄλλο μὰς κατηγοροῦν;

— Κύριε Πρόεδρε, οἱ γίγαντες...

— Μὰ τί μπορῶ νὰ τοὺς κάμω! Δὲν εἶμαι Ζεὺς νὰ τοὺς καταβαρῶσω. Ἄλλως τε κι' αὐτοὶ πρέπει νάχουν ἐλευθερίαν λόγου.

— Λόγου ναί, ὄχι ὅμως καὶ ἔργων.

Ἄναψε καὶ κόρωσε ὁ κ. Τσαλδάρης.

— Ἀνοικονόμητος λαὸς ὁ Ἑλληνικός, εἶπε. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος φωνάζουν: «ἔργα καὶ ὄχι λόγια!» κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐξεγείρονται κατὰ τῶν ἔργων. Καὶ ἐπὶ τέλους δὲν εἶνε ἀνθρώποι κι' αὐτοὶ;

— Ἐκείνοι ὅμως ποὺ γνωρίζουν τὰ πράγματα, κ. Πρόεδρε, βεβαιώνουν ὅτι πρόκειται περὶ τέως ἀνθρώπων...

— Συνοφραντία! Ἐφώνησε παρωργισμένος ὁ κ. Πρόεδρος. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι στὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἓνας εἶναι ὁ τέως ἀνθρώπος!

— Συμπέρασμα, κ. Πρόεδρε;

— Θὰ δεχόμεν εὐχαρίστως τοὺς ἀντιπάλους ἂν ἀποφάσιζαν νὰ **γυρίσουν**, αὐτοὶ ὅμως δυστυχῶς εἶνε κεφάλια ἀγύριστα.

Καὶ ἡ συνέντευξις ἐτελείωσε μ' ἓνα βαθὺν ἀναστεναγμόν.

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΝΑ

Ὁ γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ὑποδημαποῖός καὶ μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ κ. Ἰωάννης Κωφόπουλος ἐκλήθη τηλικῶς εἰς Ἀθήνας παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Παναγῆ Τσαλδάρη ὅπως τὸν συνοδεύσῃ εἰς Ἀγκυραν.

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ τὸν χρησιμοποίησῃ ὡς διερμηνέα του κατὰ τὰς συνομιλίαις του μετὰ τὸν Γαζήν.

Ἡ προτίμησις πρὸς τὸν τσαγκαρικὸν πολιτικόν, ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Λαζανά ἀποτελεῖ δὲ μίαν εἰσέτι ἐκδήλωσιν τῆς ὄλης ἐξαιρετικῆς εὐνοίας τοῦ κ. Τσαλδάρη πρὸς τὴν νῆσόν μας.

Τσαλδαρισμός

Ἀκόμα καὶ τῆς ἐκκλησιᾶς τὸ διαλαλοῦν οἱ ὕμνοι: «Εἰς ἔστω—λένε—ὁ Ποιμὴν καὶ μία ποιμνῆ.»

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Βρὲ ἀδιόρθωτα μωρὰ ποὺ διαρκῶς μανίζετε καὶ γιὰ ζητήματα μικρὰ μαλλώματα κουρδίζετε

Κι' ἀναστατώνετε ντουινὰ μετὰ τὰ ξεφωνητὰ σας καὶ σπάντε αὐτιὰ μετὰ ἀπονιὰ, μωρὰ, πανάθεμά σας

Καὶ μιὰ φορὰ ὡς βουβαθεῖ τ' ἀκούραστό σας στόμα κι' ἀργότερα ὡς εἰπωθεῖ ὅ,τι ἔμεινε ἀκόμα.

Παράκοα, ἀρσίζικα καὶ κακομαθημένα λιχουδία, κακορίζικα, καὶ παραστρατημένα.

Πότε ἐτοῦτο σὰς βρωμὰ ἢ τ' ἄλλο δὲν σὰς κάνει.. Ἄλλοι στὴν ἄτυχῃ μαμὰ τέτοια παιδιὰ ποὺ φτιάνει..

Ἔσεῖς μωρ' ὅπως κάνετε μετὰ τέτοια πατινάδα σίγουρα θὰ τρελλάνετε τὴ μάνα σας... Ἑλλάδα.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

— Ὅταν μιὰ γυναῖκα χαϊδεύει τὸ φίλό της, ζητεῖ χάδια. Ὅταν χαϊδεύει τὸ σύζυγό της, θὰ ζητήσῃ καπέλλο-ἢ κανένα ἄλλο λουσο.

— Ὅταν ὁ κ. Λαζανάς ταξιδεύει στὴν Ἀθήνα, ἐτοιμασθε νὰ πληροφορηθῆτε «θρίαμβους».

— Ὅταν βλέπετε λυπημένο τὸν κ. Καλδῆ, στοιχηματίσετε 1000 ἐναντίον 1 ὅτι κάποια νέα ἐπιτυχία ἔχει ὁ κ. Παπανδρέου.

— Ὅταν διαβάζετε στὸ μετεωρολογικὸν δελτίον ὅτι ὁ καιρὸς θὰ εἶναι αἰθρίας, σπεύσατε νὰ προμηθευθῆτε ὀμπρέλλα διότι ἀσφαλῶς θὰ βρέξῃ.

— Ὅταν βλέπετε χαρούμενο τὸν Μητροπολίτη Μυτιλήνης, μπορεῖτε ν' ἀναγγεῖλετε στοὺς γνωστούς σας ὅτι ἐπικεῖται δωρεὰ γιὰ φιλοanthρωπικὸ σκοπὸ.

— Ὅταν διαβάζετε στὸν «Ν. Κήρυκα» «ἀ λ λ' ἐ π' α ὀ τ ο ὀ α ὀ ρ ι ο ν» νὰ εἰσαθε βέβαιοι ὅτι γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα θὰ γράψῃ, ἀλλ' οὔτε λέξιν γι' αὐτὸ ποὺ προαναγγέλλει.

ΠΕΡΙ ΒΟΥΛΩΝ

Συζητοῦν διὰ τὰ ἐπεισόδια τῆς Βουλῆς καὶ διὰ τὰς ἀνθαιρεσίας τῶν «γιγάντων».

Ὁ ἀνθρώπος, ποὺ γύρισε πολὺ κόσμον καὶ εἶδε πολλά, εἶπε:

— Δὲν σὰς λέγω, καὶ σ' ἄλλας Βουλὰς γίνονται ἐπεισόδια, μὰ αὐτὸ ποὺ παρατηρεῖται τώρα στὴ δική μας Βουλὴ δὲν γίνεται σὲ καμμὴν ἄλλη...

Κι' ἓνας ἄλλος παρετήρησε:

— Μὰ τὸ λέγει καὶ τὸ ρητόν: «Ἄλλαι μὲν βουλαὶ... ἀνθρώπων».

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ἀνθρώπος μεσήλιξ διέτρεχε τὸν Μακρὸν Γιάλον φωνάζων:

«Τὸ τέλος τῶν λιμενικῶν ἔργων!»

Χωροφύλαξ παρατυχῶν συνέλαβεν αὐτὸν καὶ ὠδήγησεν εἰς τὸ οἰκεῖον ἀστυνομικὸν τμήμα. Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων ἐπιστοποιήθη ὅτι ὁ ἀτυχὴς ἦτο παράφρων, ὅθεν καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸ Δρομοκαίτειον.

ΚΑΤΑ ΜΙΜΗΣΙΝ

— Ἔτσι Μπεμπίτσα μου ἔκανε πλοχθὲς κι' ὁ μπαμπᾶς τὴ μητέρα σου...

ΣΤΟ ΧΑΡΙΛΗ

Ἀπὸ προχθὲς μὰς ἔγινες ταμίας τοῦ «Πανθέου» καὶ μετὰ ζήλου ἐργάζεσαι, ὦ Χαριλῆ, ἐνθέου.

Ἄν ἡ ἴως χρειάζεται καὶ ἄλλο βοηθὸ μῆνυμα στείλε, Χαριλῆ, κ' εὐθὺς σ' ἀκολουθῶ.

Πετὲν

ΕΙΣ ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΣΑΝ

Ἐχω παράπονα πικρὰ καὶ θὰ τὰ πῶ, ὠραία κόρη. Γιατί σὲ συντροφεύουν μοναχὰ Γιατροὶ καὶ δικηγόροι;

Οἱ πρώτοι λένε φέμματα πολλὰ καὶ εἶνε ἐπικίνδυνοι οἱ ἄλλοι Δὲν ἔρχεσαι μετὰ μένα πιὸ καλά ἤσυχο νάχῃς πάντα τὸ κεφάλι;

Πετὲν

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Εἶναι γνωστὸν πόσον ἡ διαγωγὴ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν εἶναι παραδειγματική. Ὑστερα ἀπὸ πέντε ὡρῶν συνταρακτικὸν κατηγορητήριον τοῦ κ. Ἀβραάμ, ὁ κ. Τσαλδάρης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος ν' ἀπαντήσῃ. Καὶ ἰδοὺ ἀμέσως ὁ μνητῆς του συμπολίτης μας Δημήτριος Καλόβολος.

Ἐγύρισε ἀργὰ στὸ σπῆτι του καὶ σὲ κακὰ χάλια. Τὰ ρούχα του ἦταν κουρελιασμένα, τὸ ἓνα μάτι του πρισμένο καὶ μαυρισμένο, τὰ μαλλιά του ἄνω κάτω.

— Γιατί ἄργησες; τὸν ἐρωτᾷ ἡ γυναῖκά του.

— Βοήζα δυὸ μεθυσμένους στὸ δρόμο, με ἄρχισαν στὴν κουβέντα καὶ δὲν μπόρεσα νὰ ξεφύγω...

— Μὰ τὰ ρούχά σου ἔχουν χάλια.

— Ἐξέρεις, ἔζαναν κάτι χειρονομίες...

— Τὰ μαλλιά σου εἶναι σὰν τῆς λωλῆς.

— Μεθυσμένοι ἀνθρώποι, βλέπεις. Ὁ ἓνας ἀντὶ νὰ πιάσῃ τὸ χέρι μου ἔπιασε τὰ μαλλιά μου.

— Καὶ τὸ μάτι σου;

— Ἄ! δὲν εἶναι τίποτε. Κατὰ λάθος, σὲ μιὰ ζωηρότερη χειρονομία...

— Καὶ σὺ τί τοὺς ἔζανες;

— Ἐγώ; Τίποτε. Τὶ κακὸ μοῦ ἔζαναν οἱ ἀνθρώποι;

Τὰ γλυκά σας

ΣΤΟΝ «ΚΡΙΝΟ»

Δουζάκη Προκοπίου

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΑ "ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ"

Γαμβρός: Μέσο τεχνικὸ γιὰ ν' ἀφαιροῦνται τὰ ξένα χρήματα μετὰ τὴν μέθοδο τοῦ... **παπᾶ**.

Στὴ Μυτιλήνη τὸ μέσο αὐτὸ χρησιμοποιεῖται πολὺ συχνὰ ἀπ' τὴν ἀριστοκρατία μας.

Γαρίδα: Ἡ λέξις κυριολεκτεῖται γιὰ τοὺς φανατικούς θεατροφίλους μας τῶν ὁποίων τὰ μάτια γίνονται γαρίδα ὅταν ἀντιζυζοῦν τὴ σκηνή.

Διαζύγιον: Τὸ διαζύγιον τοῦ κ. Τσαλδάρη μετὰ τὴν ἀξιοπορέπειαν καὶ τὴν ἐντροπή.

Ζουμί: Τὸ μόνο πράγμα ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ βγάλῃς ἀπ' τὰ ἄρθρα τοῦ κ. Καλδῆ.

Καρδιά (γυναικεία): Ἐνα εἶδος Μακρυγιαλοῦ ὅπου γίνεται ὁ δημόσιος περίπατος.

Κούμπωμα: Τὰ κουμπώματα εἶναι δύο εἰδῶν: Τὸ κούμπωμα τοῦ πανταλονιοῦ, δι' εὐνοήτους λόγους. Καὶ τὸ κούμπωμα τοῦ σακακιοῦ μόλις ἀντιζυζοῦεις ἠθικορρυθμίτη δημοσιογράφου τῆς κατηγορίας τοῦ «**αὐθριον περισσότερα**».

Φρίκη: Πράγμα ποὺ σὲ πιάνει ὅταν ἀκούς θρίαμβο τοῦ κ. Λαζανά. («Ὅρα καὶ λιμενικὰ ἔργα.»)

ΑΙ 10 ΠΛΗΓΑΙ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Αἱ δέκα πληγαὶ τῆς Μυτιλήνης εἶναι αἱ ἑξῆς:

- 1) Οἱ κυβόλιθοι
- 2) Ὁ κ. Γ. Καλδῆς.
- 3) Ἡ ἔνωσις τῶν τεσσάρων ἐφέδρων.
- 4) Ὁ κ. Φωτῆς Δήμου καὶ Παροδίτης.
- 5) Ἡ ἐφημεριδομανία, (Ἡ πληγὴ αὕτη εἶναι γενικὴ γιὰ ὅλο τὸ ἄμειρο νησί).
- 6) Τὰ εὐχαριστήρια γιὰ τὰς δωρεὰς 25 δραχμῶν.
- 7) Τὸ φούτ-μπῶλ.
- 8) Οἱ «θρίαμβοι» τοῦ νέου κ. Ἡλία Ντελάλη.
- 9) Αἱ ἀνορθογραφίαι καὶ ἀσυνταξίαι τῆς «Λέσβου».
- 10) Οἱ φαρσέρ τῶν αὐτομάτων τηλεφῶνων.
- 11) Ἡ Ἀγροτικὴ ἑορτὴ ἀλά Φωτῆ Δήμου.

Σημείωσις. Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ μὴ νομίσουν ὅτι κατὰ λάθος ἐσημείωσαμεν 11 πληγὰς, διότι στὴν πραγματικότητά αἱ δύο πρώται πληγαὶ συγχέονται ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ... κακόν.

ΚΙΚΙΡΙΚΙ!...

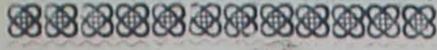
Πάνω στὸν τοῖχο τῆς αὐλῆς, ὁ πετεινὸς ὁ κράχτης Πετᾶχτηκε περήφανα καὶ τεντωμένος στέκει. Ἡ κόττα τοῦ καρδιοχτυπᾷ μὴ χάσει τὸν ἀγᾶ της. Μ' αὐτὸς κοκκινισάριστος καὶ μετὰ σταχτὴ γελέκι, Κάνει σὰ χόρδα τὸ λαϊμὸ καὶ διαλαλεῖ μετὰ τρόπο, Πῶς κότες στὸ κοτέτσι του, θὰ βροῦνε πάντα τόπο.

Ἐπιμύθιον

Σὰν κοιτᾷς κι' ἄλλην αὐλῆ, Σ' ἀγαποῦνε πιὸ πολὺ.

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ

— Τὰ δυὸ παιδιὰ μου δὲν μοῦ μοιάζουνε, ἔλεγε ἡ κυρία Βολικάτου. — Τὸ παραδέχομαι, τῆς εἶπε κάποιος γείτονας, καθένα βλέπεις μοιάζει τὸ μπαμπᾶ του!...

ΕΠΙΚΛΙΡΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΑ ΜΕΤΑΞΟΤΑ ΒΡΑΚΙΑ...

(«Αμ... τί θαρρείς πώς είναι ή ψαλτική; Έλεγε κάποιος» στράβωσε τὰ χεῖλια σου καὶ θὰ ψάλῃς.»

«Ομοίως σκέφθηκε κι' ὁ κ. Τσαλδαρης ὅτι εἶναι εὐκόλο πρᾶγμα ἡ πρωθυπουργία. Ἐγὶνε πρωθυπουργὸς κ' ἔφερε τὴν ἀποχώρησιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ γενικῶς τὸ θαλάσσωμα τῶν ἐσωτερικῶν. Τὴν ἔπαθε δηλ. ἀπάνω κάτω σάν τὸν Ἑγγλέζο τοῦ ἀκόλουθου παραμυθιοῦ.)

Σ' ἓνα ξενοδοχεῖο τῆς Μασσαλίας κατέβηκε κάποτε ἓνας Ρωμῶς, τοῦ διαβόλου καὶ τῆς κολάσεως, καὶ ζήτησε ἓνα δωμάτιο, γιὰ μιὰ νύχτα, γιὰτὶ τὴν ἄλλη μέρα θὰ φεύγε στὴν Ἀμερική.

Μὰ στὸ ξενοδοχεῖο ἐκεῖνο δὲν ἔμενε ἄδειο παρὰ ἓνα μικρὸ καὶ ἄθροιστικὸν δωμάτιο. Ὁ Ρωμῶς ὁμως, κουρασμένος, δὲν ψιλολογούσε καὶ τὸ κράτησε.

Κοιμήθηκε, τὴν νύχτα ὁμως αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ σηκωθῆ γιὰ κάποια ἔκτακτη δουλιὰ...

Εἶδε, κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ἔφαξε ἐδῶ ἐκεῖ, μὰ δὲν εὗρισκε ἐκεῖνο ποῦ ζητοῦσε. Καὶ ἡ ἀνάγκη τὰ τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ κρατηθῆ περισσότερο, ἀπλώσε μιὰ ἐφημερίδα καὶ...

Τότε ὁμως ἤρχισε νὰ τὸν βασανίσῃ μιὰν ἄλλη ἀνησυχία: ποῦ νὰ πετάξῃ τὴν ἐφημερίδα. Ἀφοῦ συλλογίστηκε ἀρκετὴ ὥρα, ἱκανοποιημένος στὰ τελευταῖα κοιμήθηκε πάλι καὶ τὸ πρωὶ ἀρπώνοντας τὴν ἐφημερίδα τὴν πέταξε μ' ὀρμὴ στὸ ταβάνι, ὅπου κόλλησε τὸ περιεχόμενον, ἐνῶ ἡ ἐφημερίδα ἔπερτε κάτω.

Πῆρε τότε τὰ πράγματά του, πλήρωσε κ' ἔφυγε.

Σὲ λίγο, πῆγε στὸ ξενοδοχεῖο ἓνας Ἑγγλέζος καὶ ζήτησε δωμάτιο, κ' ἐπειδὴ δὲν ἦταν ἄδειο παρὰ τὸ ἴδιο δωμάτιο τὸ δέχθηκε εὐχαρίστως, ὡς ἰδιότροπος Ἀγγλος.

Σιπλώσε στὸ κρεβάτι νὰ ἡσυχίασῃ, μὰ μιὰ ἀσχημὴ μυρωδιὰ χτύπησε στὴ μύτη του. Ἀφοῦ ἔφαξε ἀρκετὴ ὥρα καὶ δὲν εὗρισκε τὴν πηγὴ τοῦ κακοῦ, οἰχνοῦντας ἐπὶ τέλους τὰ μάτια του στὸ ταβάνι βλέπει καὶ ἀρχίζει νὰ θαναμάξῃ πὼς εἶναι δυνατὸ νὰ γίνῃ τέτοια δουλιὰ.

Ἀφοῦ βασάνισε τὸ κεφάλι του ἀσκετὰ χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ εὗρῃ λύση, τρέχει στὸν ξενοδόχο καὶ τοῦ ζητεῖ τὴν ἐξήγησιν. Μὰ οὔτε ὁ ξενοδόχος δὲν μποροῦσε νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα.

Τὸ μόνο ποῦ μπορῶ νὰ σὰς πληροφορήσω, εἶπε, εἶναι πὼς στὸ δωμάτιον αὐτὸ καθόταν ἓνας Ρωμῶς ποῦ ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀμερικήν μὲ τὸ τάδε βαπόρι.

Καὶ πὼς ἦταν ὁ ἄνθρωπος αὐτός;

Ὁ ξενοδόχος ἔδωσε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ρωμοῦ, κ' ἀμέσως ὁ ἰδιότροπος Ἀγγλος, ἀφήνοντας στὴν μέση ὅλες του τὶς δουλιές, ἀνέβηκε στὸ βαπόρι ζητώντας τὸ Ρωμῶ. Μετὰ πολλὰ τὸν ἤρθε στὴν τρίτη θέση.

Τὸν πλησιάζει καὶ τὸν ἐρωτᾷ:

— Ἦσουν ψὲς στὸ τάδε ξενοδοχεῖο;

— Μάλιστα, ἀπαντᾷ ὁ Ρωμῶς.

Γιὰτὶ ρωτᾷ;

— Κάτι ξέχασες στὴν κάμαρά σου...

ΝΤΑΜΔΙΚΟ

Ρε' Ἀνάσω μου λεβέντισσα κι' ἀσίκισσα, βάνε ρε νοῦ καὶ γνώση...
Τὰ νειάτα μου γιὰ σένα δὲν τὰ γροίκησα καὶ μ' ἔχεις παλαβώσει.

Ρε βάσανο, τὴν ταχτική σου ἄλλαξε ποῦναι φουρτούνα τοῦ πελάου...
Ρε, τὴ μοβόρα σου καρδιά μάλλαξε κ' ἔλα γισλὸ καὶ λάου...

Ἀρνεῖσαι; Αἶ, τότες ξέρε το...
Τὰ αἵματα θ' ἀνάψουε ἐντός μου καί... —δικαίωμά μου ἀνεφαίρετο—
τὰ θηλυκὰ θὰ σφάξω οὔλου τοῦ κόσμου!

ΠΟΣΤ ΡΕΣΤΑΝΤ

Κον Ἐπερχιώτην.— Ὅλοι οἱ νέοι τῆς τάξεως αὐτῆς, τὸ ξέρετε καλὰ ὅτι βρῆκαν ἀπ' τὸ μπαμπὰ τους καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐργάζονται. Γιὰ τὸν νέο ὁμως ποῦ μὰς λέτε, οἶς πληροφροῦμεν ὅτι ἔπιασε ἀπὸ δυὸ περίπου μῶν ἐργασίαν, γιὰτὶ τόσοσ χρόνος εἶναι ἀκριβῶς ποῦ πανδρεύθηκε.

Κον Θ. Α.— Ἐταί γίνεται πάντα ὅταν ἐλλείπει ἀντιπάλων σαράντα κορίτσια εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ θαυμάζουν ἓνα καὶ μόνον ἄνδρα.

Πὼς θέλετε λοιπὸν νὰ μὴ τὸ πάρῃ ἀπάνω του, καὶ νὰ μὴ πιστεῦθῃ πὼς εἶναι Νάρκισσος;

Δα Μ. Κ.— Τὸ τέλος εἶναι προϊστορικῆς ἐποχῆς: τὰ σύγχρονα κορίτσια δὲν ἔχουν αὐτὲς τὶς σκουριασμένες ἰδέες.

Κα Κ. Β.— Ἡ Ρωξάνη μπορεῖ νὰ βγαίνῃ στὸ μπαλκόνι, ἀλλὰ σεις δὲν εἶστε ὁ Χριστιανὸς καὶ δὲν ἔχετε καὶ κανένα Συρανῶ ντὲ Μπερζεράκ γιὰ νὰ σὰς βοηθήσῃ.

Κον Περιεργον.— Τὸ ἀκούσαμε κ' ἐμεῖς, ἀλλὰ λεπτομερείας δὲν ἐμάθαμε. Μήπως ἄλλως τε ὑπῆρχον μάρτυρες;

Κον Α. Φ.— Ἀσφαλῶς γιὰ ἐργολαβία πρόκειται. Μὴ ξεχνάτε δὲ ὅτι εἶναι ἐργολάβος καὶ κατ' ἐπάγγελμα.

Κον Σ. Γ.— Τὴν ἀδικεῖτε τὴν κακομοῖρα, τὸ κλείσιμό τοῦ ματιοῦ της εἶναι ἀπλῶς «τίκ»...

— Τίποτε δὲν ξέχασα.

— Πὼς τίποτε! Ἀμ'... ἐκεῖνα ἐκεῖ στὸ ταβάνι;...

— Μήπως ἤθελες νὰ τὰ πάθω μαζί μου;

— Δὲν λέγω φυσικὰ αὐτὸ, μὰ θέλω νὰ ξέρω πὼς τὰ κατάφερες... Γιὰ νὰ τὸ μάθω ἀφησα ὅλες μου τὶς δουλιές.

— Εὐχολο πρᾶμα, ἀπαντᾷ ὁ Ρωμῶς.

«Ὅταν ἔφθασα στὴ Μασσαλία ἤμουν πολὺ στενοχωρημένος, ἤπια ἓνα σωρὸ ποτιὰ καὶ ἔγινα φέσι. Ὅταν ἔπεσα στὸ κρεβάτι ἡ κάμαρα ἄρχισε νὰ γυρίζῃ, εἰπτα τὸ πάτωμα πῆγε ἀπάνω καὶ τὸ ταβάνι ἦρθε κάτω. Ἀκριβῶς ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ, ἔβανα... τὸ θαῦμα.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ Ἑγγλέζος χαρούμενος.

Μετὰ καιρὸ, τυχαίως ἀνταμώθηκαν σ' ἓνα δρόμο τῆς Ν. Ὑόρκης.

— Τὶ χαμπάρια; ἐρωτᾷ ὁ Ρωμῶς τὸν Ἀγγλο.

— Φίλε μου, ἔβανα ἀκριβῶς κατὰ τὶς ὁδηγίες σου. Ἦπια κρασιά, μπύρες, κονιάκ, οὐίσκι, κ' εἶδα τὸ πάτωμα ν' ἀνεβαίνῃ ἀπάνω καὶ τὸ ταβάνι νάρχεται κάτω...

— Καὶ τὰ κατάφερες;...

— Ναι, φίλε μου, μὰ εἶχα ξέχασαι νὰ βγάλω τὸ πανταλόνι μου καί... μὴν τὰ ρωτᾷς.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ βασιλεὺς βασιλεύει.

Ὁ πολιτικὸς ἄρχει καὶ αὐτοῦ.

Ὁ στρατιώτης πολεμεῖ καὶ διὰ τοὺς δύο.

Ὁ πολίτης τρέφει καὶ τοὺς τρεῖς.

Ὁ δικηγόρος μπερδεύει καὶ τοὺς τέσσερις.

Ὁ φαρμακοποιὸς φαρμακεύει καὶ τοὺς πέντε.

Ὁ γιατρὸς ξεμπερδεύει καὶ τοὺς ἕξ.

Ὁ νεκροθάφτης θάβει καὶ τοὺς ἑφτά.

Ὁ παπᾶς συγχωρεῖ καὶ τοὺς ὀχτώ.

Ὁ διάβολος τέλος πέρνει καὶ τοὺς ἑννῆ.

(Ἀπὸ παλῆ ἡμερολόγιο)

ΛΑΜΠΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μετὰ χαρᾶς μεταδίδομεν εἰς τὸ ἀναγνωστικόν μας κοινὸν τὴν εὐχάριστον πληροφορίαν τῆς πλέον ἡ ἱκανοποιητικῆς ἀπὸ ὕλικῆς ἀπόψεως ἐπιτυχίας τῆς ἐφετεινῆς Ἀγροτικῆς ἐορτῆς.

Τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰσεπράχθησαν δρ: 150.326.—

Ἐδαπανήθησαν » 146.217.50

Ἐπόλοιπον Δρ: 4.108.50

Ἐδ' ἀνωτέρω τεράστιον ἀληθῶς περίσσευμα θὰ κατανεμηθῆ ὡς πληροφροῦμεθα ἐξ ἴσου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον καὶ εἰς τὴν Ἐνωσιν Ἐφείδρων τοῦ κ. Δήμου.

Ἐπειδὴ τὸ ἀποτέλεσμα κρίνεται ὡς ἄγαν ἐνθαρρυντικόν, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἐορτὴ τοῦ προσεχοῦς ἔτους δοθῆ περὶ τὰς ἀρχὰς Μαῖου τεματισθῆ δὲ περὶ τὰ τέλη 7)βρίου.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς ἐορτῆς τοῦ ἐπομένου ἔτους διατεθῆ ἓνα μέρος διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πολυτίμου ἱστορικοῦ ἔργου τοῦ κ. Φωτῆ Δήμου.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Λαϊκός. Ὅτι κι' ἂν κάμῃ ἡ ἀντιπολίτευσις, δὲν ἀνησυχούμε διόλου. Ἡ αἰσιοδοξία μας εἶναι ἀπόλυτος.

Φιλελεύθερος. Ἀπώλητος εἶπες; Γιὰ τὸ Θεό, μὴν πάρῃ εἰδση ὁ Μπέης; εἶναι ἱκανός νὰ τὴν πουλήσῃ κι' αὐτὴν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ,

(Τμῆμα πρακτικῶν γνώσεων)

— Διατὶ ὁ κ. Καλδῆς ἔγινε λαϊκός;

— Διὰ λόγους συγγενικοῦς κ. Καθηγητά. Ἐφ' ὅσον ὁ γαμβρός του ἔγινε λαϊκός, αὐτὸς ὡς πενιθρός ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

— Καὶ πὼς πρέπει νὰ ὀνομασθῆ ἡ νέα αὐτῆ ἰδεολογία του;

— Ἰδεολογία ἐξ ἀγχιστείας κ. Καθηγητά.

— Διατὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐνέκρινε τὰ λιμενικά μας;

— Ἀποδίδω τὸ πρᾶγμα εἰς γουρσουζιά κ. καθηγητά.

— Δηλαδή;

— Δηλαδή, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ λατομείου ἐπρόκειτο ν' ἀναμυθῆ καὶ κάποιος σημειωμένος.

— Τὶ ἐννοεῖτε μὲ τὴν λέξιν, σημειωμένος;

— Ἐννοῶ ἄνθρωπον ἔχοντα κάτι περισσότερο ἢ κάτι ὀλιγότερο ἀπ' τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἓναν ἄνθρωπο ἐξ ἀδ' α' τυλ' ο' ν' π. γ. Αὐτὸ λοιπὸν ἔφερε γουρσουζιάν, καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐναναγήσεν...

— Ποῖον ἐπάγγελμα σὰς ἀρέσει;

— Τώρα ποῦ κυβερνᾷ ὁ ἠθικός ρυθμός, τὸ καλλίτερο ἐπάγγελμα εἶναι τὸ τοῦ πολιτευομένου.

Διότι καὶ βουλευτὴς ἀκόμη ἐὰν δὲν εἴσαι, ἐφ' ὅσον ἀνήκῃ εἰς τὸν ἠθικὸν ρυθμόν, ἔχεις πολλὰ τυχερά.

— Διατὶ ὁ κ. Εὐστορατιάδης κατεφέρθη κατὰ τοῦ Μαζαριωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν;

— Ἀπὸ ἐπαγγελματικὴν ἀντιζηλίαν κ. καθηγητά.

— Πὼς ἀπὸ ἐπαγγελματικὴν ἀντιζηλίαν ἀφοῦ ὁ ἓνας εἶνε Μητροπολίτης καὶ ὁ ἄλλος βουλευτὴς!

— Ξεχνάτε, κ. Καθηγητά, ὅτι ὁ κ. Εὐστορατιάδης εἶνε καὶ Πατριάρχης τῶν παλαιοημερολογιτῶν;

ΛΕΣΒΙΑΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

— Πὼς τὴ λέτε, εἶπατε, τὴ σοῦπα;
— Ζιματ' στή...
— Καλὰ, κι' ὅταν κρυσώ;
— Ἀμ' τ'ν ἀφήνομι νὰ κρυσώ' πουτές;

(Βατουσιανό)

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

Ἡ «στοιχειωμένη, πολυθρόνα».

Τσαλδαρισμός

Ἐτοι τὴ θέμε τὴ βουλή;
μονόπλευρη νὰ γίνῃ
γιὰ νὰ κερνᾷ ὁ Γιάννης μας
κι' ὁ Γιάννης μας νὰ πίνῃ.

Βούρδουλας

ΚΥΡΙΑΚΗ

10 Σεπτεμβρίου 1933

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

Διεύθυνσις:

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΑΕΦΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ

Ἐτησίᾳ Δρ. 100
Ἐξάμηνος » 55

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἐξωτερικοῦ
Δολ. 2 Σελ. 10
Φρ. Γαλ. 40

Τηλέφ. 341

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΜΕ ΚΑΔΗΝ ΤΑΛΑΒΕΡΑΤΖΗΝ...

Ἕλληνας, ἐφένθη, ἐξυπνος λαὸς εἴμεθα, ἅμα καὶ κουτὸς εἴμεθα.

Πολλοὶ ἀπορίζουν διατί ἀστυνομία μας δὲν συλλαμβάνει γι-

γαντας δολοφονικοὺς Βενιζέλου.

Ἄξιότιμος κ. Γιοβανάκης, θέλει θὰ δώσῃ ἐξήγησιν ὡς καθὼς ἀκολούθως :

Κάποτε ἐφένθη μία χήρα ἦτο, παρλάκ βέ μερχαμετλή, ὡς νὰ λέγωμεν καὶ γυαλιζούσα ἦτο καὶ φιλεὺσπλαχνος.

Ὡς τοιοῦτη, πολλοὺς ἐλεήζων νὰμ τοικαρμὶς ἰντί, δηλονότι ὄνομα διὰ μερχαμέτια τῆς ἔβγαλε.

Ἄμα χήρα καὶ υἱὸν εἶχε ὁποῖος μέγα ἐκακοφανίζετο διὰ διαγωγὴν ἀξιοτιμοῦ μητέρας του.

— Τζάνιμ, λέγει κάποιος γείτονας εἰς υἱὸν : «Σενὶν μπὴρ μερακὶν βάρ ὡς νὰ λέγωμεν μεράκι ἔχεις, ἅμα δὲν γνωρίζω τί εἶναι...»

Υἱὸς, ἐφένθη, ἐξομολογίζων πόνον του, εἶπε :

— Ἄξιότιμος μητέρα μου ταλαβερίζεται καὶ σκάνδαλον γίνεται.

— Οὐλὲ ἰσέ, νὰ εἰπῆς εἰς Καδὴν μπέ, ὁποῖος θέλει θὰ τιμωρήσῃ παλιάνθρωπον ταλαβερατζήν.

— Ἰστέ μποὺ ὀλμάζ, ὡς νὰ λέγωμεν τὸ τοιοῦτον δὲν γίνεται.

— Καὶ πὼς δὲν γίνεται, τζάνιμ ;

— Γιὰ χό, με ἀξιοτιμον μητέρα μου ταλαβερίζων, Καδὴς εἶναι μπέ. Πὼς θέλει θὰ δικάσῃ Καδὴς Καδὴν ;

Τοιαῦτα εἶπεν υἱὸς ἀξιοτιμοῦ χήρας καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ...

Γείτονας ἐφένθη κεφαλὴν κουνίζων εἶπεν :

— Χακὶν βάρ, ὀγλούμ, ὡς νὰ λέγωμεν δίκαιον ἔχεις παιδί μου.

Μὲ Καδὴν ταλαβερατζήν ἀξιοτιμος μητέρα σου καὶ μέσα εἰς δικαστήριον μπιλὲ νὰ ταλαβερίζει συγχωρίζεται μπέ...

Γιοβανάκης

Τσαλδαρισμός

Τώρα πού τὰ βολέσαμε καὶ φύγαν οἱ ἀρχηγοὶ ἐλεύθερα στὴν ἔδρα σου κοιμήσου, Παναγιῆ.

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΛΜ”

Ἰ. Στεφανίδη. «Ὁ ὑπερβόητος ἰατρός».

Κας Ἐλ. «Εὐτυχῶς ἔφυγε ἡ Ἄννα».

Μανώλη Ζερμπίνη. «Προτιμῶ τὰ κορίτσια ἀπὸ τὴ Βρισσά».

Περιορῆ. «Καλὸς Νομάρχης ὁ Ροῦσος, μ' ἔκαμε πρόεδρο».

Παλαιολόγου (σωφῆρ Βατούσης) : «Ἀλλοίως εἶναι τοῦτ' ἢ δλειά».

Γ. Μωραΐτη. «Μετὰ βοῶν καὶ κλάδων» (μετὰ βαῖων καὶ κλάδων).

Γ. Λαζανᾶ. «Γιὰ νὰ γίνῃ λιμάνι, πρέπει νὰ γίνω λιμεναρχῆς».

Γ. Χονδροῦνη. «Εἰς τὴν ἔγκρισιν συνέβαλα καὶ ἐγώ».

Ἐ. Φρυδάκη. «Τί θ' ἀπογεινεῖ τώρα τὸ λατομεῖον ;»

Ι. Μανώλα. «Τὰ ὑποπτα ταχυδρομικὰ δέματα».

Φ. Ἀνατολέα. «Τὸν Σάχην τῆς Περσίας τὸν ἐγνώρισα ὅταν ἦμουν στὴν Κωνσταντινούπολιν».

Δ. Σάλτα. «Θὰ σ' δεῖξω ἰγῶ, κουκουκί, τίλιγια γίνισι λαϊκός».

Γ. Καλδῆ. «Ὁ υἱὸς μου ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἐγὼ δὲ περὶ τὰ τέλη τοῦ βλου μου».

Γ. Βέσσα. «Τὸν λαγὸ τὸν πλήρωσα δυὸ φορές, καὶ ὠμὸ καὶ ψημένο».

ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ

Δημοκρατικοῦ ζήλου : Ν' ἀρνηθῆς νὰ πάρῃς γυναῖκα, μόνο καὶ μόνο διότι λέγεται Βασιλική.

Φιλαργυρίας : Ἀπὸ ἀπέχθεια στὸ δῶσε νὰ μὴ θέλῃς νὰ δώσης τὸ χέρι σου οὔτε στὸ γιὰτρό πού τὸ ζητεῖ γιὰ νὰ δῆ τὸ σφυγμὸ.

Ζωοφιλίας : Μία γυναῖκα νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἔλαφον... τὸν σύζυγόν τῆς.

Σοβαρότητος : Ἐνας καρβουνιάρης νὰ βρέχῃ τὰ κάρβουνά του γιὰ νὰ τοὺς προσδώσῃ βαρύτητα.

Εὐλαβείας (ἐπιτρόπου) : Νὰ μὴ μεταχειρίζεται ἄλλο λάδι ἀπὸ τὸ λάδι τῆς Ἐκκλησίας.

Φιλανθρωπίας (γυναικός) : Ν' ἀγαπᾷ καὶ ἐλεῆ ὄχι μόνον τὸν πλησίον τῆς (γειτόνους) ἀλλὰ καὶ τὸν πρῶτον τυχόντα.

Δαιμαργίας παπᾶ : Νὰ τρώγῃ ὄχι μόνον τὰ πρόσφορα, ἀλλὰ καὶ τὰ γράμματα τῶν ἀκολουθιῶν.

Ἀντιβενιζελισμοῦ : Νὰ σβύσῃς ἀπὸ τὸ καλενδᾶρι τὸν Ἄγιον Ἐλευθέριον.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ἀνακοινούται ὅτι τέσσαρες μηχανικοὶ τῶν Δημοσίων ἔργων μετέφεραν τὰ γραφεῖα τῶν εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον μέγαρον τοῦ κ. Γ. Καραπαναγιώτη, παρὰ τὸν Μακρὸ γιάλον.

ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΠΟΥ ΤΡΕΛΛΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΓΙΑΝΝΗ

Ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα ὁ Γιάννης εἶχε τὰ νεῦρα του.

Ἦταν στὸ γραφεῖο του, διὰ μπῆκε μέσα ὁ ἐξαδελφός του.

— Τί γίνεσαι ; πὼς εἶσαι ; ρωτᾷ τὸ Γιάννη.

— Ὅσο γιὰ τὴν ὑγεία καλά, δσο γιὰ τὰ ρέστα ὅμως ἄσ' τα.

— Τί θὲς νὰ πῆς. Ἐξηγήσου.

— Θὰ σοῦ πῶ. Ἐξέρεις πὼς σὲ λίγες μέρες γίνονται τρεῖς μῆνες πού παντρεύτηκα τὴν Ἐλεντίσα, κορίτσι πολὺ φρόνιμο ὅπως μοῦ λέγανε.

— Δοιπὸν ;

— Δοιπὸν ἔχω ἀποδείξεις τῆς φρονιμάδας τῆς. Σὲ δέκα μέρες γίνομαι πατέρας.

Μπορεῖ νάμαι βλάκας, ἀλλὰ μιὰ φορὰ εἶμαι σὲ θέση νὰ ξέρω πὼς γιὰ νὰ γεννηθῇ μωρὸ χρειάζονται ἐννὴ μῆνες.

— Ναί, μὰ δὲν κάνεις καλά τὸ λογαριασμό !

— Τί θὰ πῆ αὐτό ;

— Ἄκουσε γιὰ νὰ μάθῃς πὼς γίνεται αὐτὸς ὁ λογαριασμός.

Εἶσαι μαζί τῆς τρεῖς μῆνες, καὶ τρεῖς πούναι αὐτὴ μαζί σου, κ' ἄλλοι τρεῖς πούστε κ' οἱ δύο σας μαζί, γίνονται σωστοὶ ἐννὴ μῆνες !

Ὁ Γιάννης ἐπανέλαβε τὸ λογαριασμὸ μετρώντας στὰ δάχτυλά του, κ' ἐπειδὴ δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν καταλάβῃ, τρελλάθηκε...

ΓΚΡΑΝ-ΓΚΙΝΙΟΛ

ΚΙ' ΕΓΩ ΕΝΟΜΙΣΑ

Τὸν εἶχε ἰδῆ κάπου εἰς ἓνα κατάστημα, τὸν ἐλαχτάρησε, καὶ ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα δὲν ἐσκέπτετο ἄλλο, παρὰ πὼς νὰ τὸν ἀποκτήσῃ.

Ὡ, πὼς ὑπέφερε ἡ δεσποινὶς Λεμονιά ! διότι αὐτὴ εἶναι πού τὸν εἶδε κάπου καὶ τὸν ἐλαχτάρησε, κ' ἤθελε μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸν ἀποκτήσῃ.

Μία μέρα πού τὸ πάθος καὶ ὁ πόθος εἶχαν ξεχειλίσει πιά, ἐπῆγε καὶ ἔπεσε στὰ γόνατα τοῦ πατέρα τῆς καὶ μὲ κλάμματα τοῦ εἶπε :

— Ἄν δὲν τὸν ἀποκτήσω, θὰ σκοτωθῶ !

— Ποιὸν, Λεμονιά μου ; ἐφώναξεν ἔντρομος ὁ πατέρας τῆς.

— Τὸν κολιὲ πού εἶδα σὲ κάποια βιτρίνα !

— Ἄ στὸ καλὸ, κόρη μου ! Κι' ἐγὼ ἐνόμισα πὼς βρήκες κανένα γαμπρό, καὶ ἤμουν ἔτοιμος νὰ σοῦ πῶ ναί, γιὰ νὰ σὲ ξεφορτωθῶ, νὰ ἡσυχάσω !

ΔΙΑ

ΤΟΥΣ

ΓΑΛΛΟΜΑΘΕΙΣ

Le sous - sol du parlement = Τὸ σοὺς ὄλ τῆς Βουλῆς.

(Φράσις γνωστοτάτη στοὺς Ρωμοὺς ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χαμητ καὶ τῶν... γιγάντων τοῦ κ. Τσαλδάρη).

Une troupe d' un héros = Μία τρούπα στὸ νερό.

(Σύστημα κυβερνητικῆς δράσεως ἐφαρμοζόμενον ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος.)

Il a mal à la tête = Ἐχει κεφάλι μάλαμα.

(Περιττὸν νὰ σημειωθῇ — δὲν εἶναι ἔτοι ; — ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ κ. Καλδῆ.)

Mais Alice était polie = Μ' ἐζαλίσετε πολὺ.

(Φράσις κοινοτάτη ἐν Μυτιλήνῃ ἀφότου ἐπλήθυναν τρομακτικὰ τὰ δημογραφικὰ ὄργανα.)

Le héros laïque = Ἐρως λαϊκός.

Ἐκδηλοῦται στὴν Ἑλληνικὴ Βουλῇ εἰς βῆρος τῶν... μὴ λαϊκῶν.)

Laïques et Condyliques auront prochainement leur meeting commun. = Λαϊκοὶ καὶ Κονδυλικοὶ θάχουν προσεχῶς τὴ μύτη των κοιμμένη.

(Δὲν ἀναφέρεται μόνον πρὸς συμπλήρωσιν πού θὰ πῆσῃ ἡ κοιμμένη μύτη...)

ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗ

“Οπου χρωστάει ὁ Στρατῆς, τράγκα !

[εὐθὺς πληρώνει,

Δίνει τοῦ Κώστα, τοῦ Δημήτρη,

[τοῦ Ἀντώνη

ἀλλ' ὅμως δίνοντας ἐδῶ κ' ἄλλοῦ

ἀφήνει ἀπὶ ἡρώτη τῆ... Μιχαλοῦ.

Σηελήφθη ὑπὸ ἀστυνομικὸν ὠργάνον ὁ Πέτρος Μπαλερῆς διότι μεθυσομένος εἰς Ἐπάνο Σκάλα, καὶ εἶχεν ἔξω μάχαιραν καὶ ἀπυλοῦσε τοὺς διὰβάτας.

Ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἰσωνκελίαν κατασχεθέντος τῆς μάχαιρας.

«Λέσβος»

ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΔΥΟ...

... Καὶ πού λέτε, ὁ ὕψηλός δὲν ἀπέβαλεν ὀλοτελῶς τὰς ἐλπίδας

Γιατί τὸν εἶδαν — τί τὰ θέσι.. πού συνώδευε στὸ θέατρο [προχθὲς

δυὸ δεσποινίδας...

ΤΥΠΟΙΣ
ΚΥΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
“ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ”